

[Rager.]

I Beretningen fra Arbejdsløshedsdirektoratet fremsætter Direktøren ogsaa den ganske rigtige Bemærkning, at i Virkeligheden burde det være det tilstræbte Maal i Krisetider og vanskelige Tider at kunne sætte Kontingentet ned for at hjælpe Medlemmerne fremfor at sætte det op. Men om end ikke dette endnu kan naas, er den Konsolidering af Kasserne, der har fundet Sted, efter min Mening samfundsmæssigt set af overordentlig god og heldig Virkning, idet det i hvert Fald saa formentligt vil kunne undgaas i ret stor Udstrækning at forhøje Kontingentet i kommende vanskelige Tider. I Virkeligheden var det saaledes pr. 31. Marts 1928, at 49,1 pCt. af samtlige Arbejdsløshedskassemedlemmer var Medlemmer af Kasser, der havde Gæld, medens der nu er ca. 15,2 pCt., der er Medlemmer af Kasser med Gæld.

Der er i Lovforslaget, siden det forelaa i Fjor, indført et Par mindre Ændringer, som der ikke er Grund til at dvæle ret længe ved. For den enes Vedkommende vil jeg dog gerne gøre en Bemærkning. Man har i § 13, 2det Stykke, foreslaaet en Tilføjelse om, at Direktoratet kan kræve en Person udslettet af en Kasse eller overført som bidragydende Medlem, naar han ikke længere skønnes at opfylde nogle tidligere i Paragraffen nævnte Betingelser angaaende hans Tilknytning til Faget.

Denne Bestemmelse er foreslaaet indsat af det Udvalg, der blev nedsat indenfor Arbejdsnævnet til at undersøge de Udtalelser, som fremkom i „Arbejdsgiveren“ i sin Tid angaaende formentlige Misligheder eller Uregelmæssigheder ved Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og jeg tror, det vil være af Betydning, at den kommer ind. Det ærede Medlem Hr. Krag nævnte den i sin Ordførertale, og jeg forstaaer, at der heller ikke fra det ærede Medlems Side vil komme nogen Vanskelighed i den Retning.

I den samme Betænkning, jeg her nævnte, er der et andet Afsnit, jeg gerne lige vil nævne. Det er det, hvor Direktoratet, som det skriver, paa ny henleder Opmærksomheden paa, at det ved Loven af 1. Juli 1927 etablerede Virkeomraade for de enkelte Arbejdsanvisningskontorer er fastsat saa stort, at det vil være vanskeligt for det enkelte Kontor at have Indsigt med Rigtig-

heden af det fra de i Virkeomraadets Periferi værende Arbejdsløshedskassers Afdelinger indsendte Indberetningsmateriale. Det er jo saaledes, at dette Lovforslag i nogen Grad ændrer dette Forhold og gør de forskellige Kontorers Virksomhed noget mindre. Det er derfor anbefalelsesværdigt at vedtage dette Forslag.

Jeg vil derefter gerne sige, at naar vi nu staaer ved Behandlingen af hele denne Socialreform, saa forekommer dette Arbejdsløshedsproblem mig at være en af Hovedhjørnesteinene. Hvis man vil hævde — og det kan man naturligvis gøre —, at den normale Arbejdsløshedsunderstøttelse burde udredes af Arbejderne selv uden offentligt Tilskud, og at det maa være deres Opgave ved deres Lønforhandlinger at sørge for at faa saadanne Lønninger, at de kan afholde denne Arbejdsløshedsunderstøttelse, vil jeg deroverfor gerne anstille nogle enkelte Betragtninger.

For det første tror jeg ikke, det vilde være i Overensstemmelse med den moderne Retfærdighedsfølelse overfor de Skævheder, som hele Samfundsbygningen medfører, at man over paa en enkelt Klasse kastede den fuldstændige Afholdelse af de økonomiske Byrder, som kommer paa Grund af en Fejl i Samfundets Struktur. Men dernæst er jeg ogsaa bange for, at det i meget høj Grad vilde blive til Skade for Samfundet, og maaske ogsaa økonomisk for Stat og Kommune.

Vi maa erindre, at samtidig med at Arbejderne modtager det offentlige Tilskud, har de underkastet sig Kontrol af Arbejdsdirektoratet, og jeg har lige før skildret, hvorledes Kasserne derigennem er økonomisk rustede. Jeg tvivler ikke om, at Kasserne under det fulde Selvstyre kan opretholde den samme økonomiske Rustning, men jeg er ikke helt sikker paa, at de, naar den øvrige Del af Socialloven bliver vedtaget, vilde kunne forsvare overfor deres Medlemmer at gøre det. Thi hvorfor skulde Arbejdsløshedskassemedlemmerne mere end andre Samfundsborgere undlade at gøre Brug af den almindelige Lovbog om social Hjælp? Hvorfor skulde de, hvis de ikke fik nogle Fordele ved det, uden videre stille sig ugunstigere end andre Samfundsborgere, der ikke har saadanne Arbejdsløshedskasser?

Jeg vil slutte med at sige: Der er mange,